

ஸ்ரீ:

வேதாந்த தீபிகை

என்னும்

ஸ்ரீ அகோபில மட சிஷ்ய சபை
பத்ரிகை .

ஸ்ரீ அகோபில மட சிஷ்ய சபையின் காரியதரிசியால்,
ப்ரதி மாஸம் ப்ரகரம் செய்யப்படும்.

கலாரத்நாகரம் அச்சாபிஸ், சென்னை.

THE VEDANTA DIPIKA.

A MONTHLY TAMIL JOURNAL

OF

HINDU RELIGION AND PHILOSOPHY.

Vol. 2 — No. 4.

May 1912.

Editor.—S. VASUDEVA CHARIAR, B.A., L.T.

பரீதாபி(வ) வைகாசிமீ

வி ஷ ய ஸு சி கை க.

	பக்கம்.
1. ப்ரமாணங்களின் தத்வம் ஸ்ரீமாந் டி. ராஜகோபாலாசாரியர்	137.
2. ருதுமதிவிவாஹம் ஸ்ரீமாந் புத்தங்கோட்டகம் ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர்	150.
3. ஜீவாத்மாவின் பகவத்தாஸ்யம் பத்ராதிபர்	154.
4. பரதனுடைய நிஷ்டை ஸ்ரீமாந். எஸ். கோபாலஸ்வாமி ஐயங்கார் ...	158.
5. கடிதங்கள்	164.
6. பிரிவுகளின் அறிக்கை	167.
7. பத்ராதிபரின் குறிப்புகள்	168.

131

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீதெயுக்ஷ் நடுவிஹ வரஹுணை நடு:

வேதாந்த தியிகை

என்னும்

ஸ்ரீ அகோபிலமட சிஷ்யஸபை பத்ரிகை.

ஸம்புடம் 2.] பரீதாபி(நடு) வைகாசிமீ. [ஸஞ்சிகை 4.

ப்ரமாணங்களின் தத்வம்.

நாம் எந்த விஷயத்திலும் தத்வத்தை நிர்ணயிக்கவேண்டுமானால், அதற்கு முன்று ப்ரமாணங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளாவன:— ப்ரத்யக்ஷம், அநுமானம், ஸப்தம் என்கிறவைகள். இவைகளில் ப்ரத்யக்ஷத்தால் ஒரு விஷயம் நிர்ணயிக்கப்பட்டால், அதில் அநுமானம் முதலிய இதர ப்ரமாணங்களை நாம் அபேக்ஷிக்கிறதில்லை. 'அக்நி உஷ்ணம்' என்று நாம் ஸ்பர்ஸத்தால் அறிந்தபிறகு, அது ஸீதம் என்று அநுமானமும் ஆப்தவாக்யமும் ஏற்பட்டாலும், அவைகள் பாதிதங்களாகின்றன. ஆனால், நம்முடைய ப்ரத்யக்ஷங்கள் ப்ரமமூலங்களாய் இருக்கக் கூடாது. தீபஜ்வாலே. ஒன்றாய் ஸ்தூல த்ருஷ்டிகளுக்குத் தோன்றினாலும் அது ஒவ்வொருக்ஷணத்திலும் வேறுபடுகிற தென்று ஸஞ்சக்ஷமதர்ஸிகள் அநுமானத்தால் நிர்ணயிக்கிறார்கள். அதேமாதிரியாக பகலில் ஸஞர்யனுக்கும் இரவில் நக்ஷத்ரங்களுக்கும் ஸதா மேற்குத்திக்கை நோக்கிக் கமநம் எல்லாருக்கும் ப்ரத்யக்ஷமாயிருந்தாலும், இந்தப் பிரத்யக்ஷம் தூமஸகட யாந்த்தில் வ்ருக்ஷங்கள் சலநம் போல் ப்ரமமூலக மென்றும், வஸ்துஸ்திதியில் பூமியே ப்ரதிக்ஷ

ணம் மேற்கிலிருந்து கிழக்கு முகமாய்த் தன்னைச் சுற்றிக்கொள்ளுகிற தென்றும் ஆதுரிகநிருபகர்கள் எண்ணுகிறார்கள். மேலும், நாம் ப்ரத்யக்ஷமென்று எண்ணும் அநுபவங்களில் ப்ரத்யக்ஷாம்ஸம் கொஞ்சமும் அநுமாநாம்ஸம் விசேஷித்தும் பஹு-வாய் இருக்கின்றன. மேடுபள்ள மில்லாமல் ஸமமாயிருக்கும் சுவரில் நல்லரூபியால் எழுதப்பட்ட சித்திரத்தில் பார்க்கிறவர்களுக்கு நிம்நோநதங்களும் தூராந்திகத்வ ஜ்ஞாநங்களும் உண்டாவது வர்ணபேதத்தாலும் ரேகைகளின் விந்யாஸ பேதத்தாலும் உண்டாகிற அநுமாநங்களே யொழிய ஸாக்ஷாத் ப்ரத்யக்ஷாம்ஸம் வர்ணங்களும் ரேகைகளின் ஸந்நிவேஸங்களும். அப்படி யிருக்க, சித்திரத்தில் சிலபாகம் பள்ளமென்றும் சிலபாகம் மேடு என்றும் இன்னும் பலவாறாக நாம் வ்யவஹரிப்பது, அநுமாநாம்ஸத்திலும் ப்ரத்யக்ஷதைபை ஆரோபிப்பதால் செய்கிற காரியமே யாகிலும் ஸாமாந்யமாய் ப்ரத்யக்ஷத்துக்கும் அநுமாநத்துக்கும் நாம் வ்யவஹரிக்கிற பேதத்தை அவலம்பித்து ப்ரத்யக்ஷத்தை நாம் அநுமாநத்தால் பாதிக்க லாகாதென்று நம்முடைய வித்தாந்தம்.

ப்ரத்யக்ஷத்துக்கும் அநுமாநத்துக்கும் விஷயமல்லாத அம்ஸங்கள் ஸப்த ப்ரமாணத்தால் நிர்ஸயிக்கப்படுகின்றன. நாம் போவதற்கு ஸாத்யமில்லாத இதர தேஸங்களின் ஸ்திதிகளையும் அவைகளின் ரீதிகளையும் நமது ஆப்தர்களான யாத்ரிகர்களின் வசநங்களைக்கொண்டு நிர்ஸயிக்கிறோம். அங்கு ப்ரத்யக்ஷம் ஸாத்யமாயிருந்தாலும் ஸ-ஸபயில்லாம லிருப்பதால் மேற்படி யாத்ரிகர்களிடத்தில் நமக்கு நம்பிக்கை இருக்கும்வரையில் அவர்கள் வாக்யங்களே நமக்குத் தத்வநிர்ணயத்துக்குப் போதுமானவைகளாய் இருக்கின்றன. இப்படியல்லாமல் ப்ரத்யக்ஷத்துக்கு விஷயமல்லாத விஷயங்களில் நமக்கு ஆப்தவாக்யமான ஸப்தப்ரமாணமே கதி. ஈஸ்வரனுடைய ஸ்வரூப ஸ்வபாவங்களை நிர்ணயிப்பதிலும், தர்மமென்னப்படும் ஸ-ஓக்ஷமமான விஷயத்தை நிர்ணயிப்பதிலும் நாம் ஸப்தப்ரமாணமான ஸ்ருதி ஸம்ருதிகளையே ஆதாரமாகக் கொண்டிருக்கிறோம். சிலர் அபிப்ராயத்தில் அநுமாநமும் ஈஸ்வராத்நிர்ணயத்தில் ஸஹகாரியாக எண்ணப்பட்டாலும், அதில் ஸ்ருதிவாக்யங்களே முக்கியமான ப்ரமாணம். இதைப் பகவான் பாதராயணர் “ஸாஹு யொநிஷாஸு” என்கிற ஸ-ஓத்ரத்தில் நிஷ்கர்ஷித்தார்: அதாவது - ‘ப்ரஹ்மத்தை விசாரிக்கவேண்டும்’ என்

கிற முதல் ஸூத்ரத்தின் நிர்ணயத்துக்கு அநுகூலமாக அந்த ப்ரஹ்மம் ஸாஸ்த்ரம் அல்லது ஸ்ருதிகளைக்கொண்டே அறியப் படவேண்டுமென்று சொன்னார். அப்படியே பூர்வகாண்டத்திலும் பகவான் ஜைமிநிமஹர்ஷி பொதுவாய் “வொடிநாஊனொடெய்யாயேஃ” என்று நியமித்தார்; அதாவது - ‘வொடிநெ’ என்னும் விதிநிலை நூபமாயுள்ள ஸ்ருதி வாக்கங்களே தர்மத்துக்கு ப்ரமாணம். ப்ரத்யக்ஷாநுமரங்கள் தர்மத்துக்கு ப்ரமாணங்களல்ல. இது, வ்யக்தமாக மேல் ஸூத்ரங்களிலும் உபபாதிக்கப்பட்டுள்ளது. இப்படி ப்ரத்யக்ஷ அநுமார ஸந்தங்களைக்கொண்டு ஸர்வ தத்வங்களையும் நிர்ணயிப்பதில் ந்யாயமான மார்க்கத்தை “ஹிஷ்டேஷ்வஹுஷுஹாவாந-ஸித்விஷயெவாவவஸுநாநொராயாஸு ஸாஹிஷு நெனாவவஸெயெவீஹதிவீரஹிதெநாவிக்ஷவ்யஹாணாஸு” என்று ஸ்ரீ நிகமாந்த மஹாதேசிகள் அருளிச்செய்திருக்கிறார். அதாவது - ப்ரத்யக்ஷ விஷயத்தில் அநுபவத்தை அபலாபம் செய்யாமலும், அநுமாரத்தின் விஷயங்களில் மாத்திரம் லாகவ கௌரவ யுக்திகளை உபயோகித்தும், ஸாஸ்த்ரத்தினாலேயே நிர்ணயிக்கவேண்டிய ப்ரஹ்மம் தர்மம் ஸ்வர்க்கம் முதலான விஷயங்களில் வேதப்ராமாண்யத்தை ஒப்புக்கொண்டும் ப்ரவ்ருத்திக்கிறவர்களே ஆஸ்திகர்கள். அப்படி வேதப்ராமாண்யத்தை ஒப்புக்கொள்ளாதவர்கள் நாஸ்திகர்கள் என்று நமது ஸாஸ்த்ரங்களிற் சொல்லப்படுவார்கள்.

இப்படிப் பல விஷயங்களில் ஏகப்ரமாணமான வேதம் நித்யமென்றும், அபௌருஷேயம் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது; அதாவது - அவிச்சிந்ரமாய் எவ்வளவோ ஆயிரம் வருஷங்களாய் ஒரே நூபமாய் அந்யயநாதிகள் செய்யப்பட்டுக் காப்பாற்றப்பட்டுவரும் வேதங்கள் அநாதியென்றும், எந்த ஜீவனாலாவது ஸ்வரனாலாவது நிர்மிதங்களாயிராமல் ஸ்வதேஃ ப்ரமாணங்களாயும் ப்ரம விப்ரலம்பங்களுக்கு ஆஸ்பதமில்லாமல் எல்லாருக்கும் ஹிததமங்களாயிருக்கின்றன வென்றும், நம்முடைய ஸாஸ்த்ரங்களின் நிர்ணயம். இப்படி தோஷ கந்தமில்லாத வேதத்தில் முக்கியமான பாகம் விதிநிலைநூல்களடங்கிய ‘வொடிநா’ வாக்யங்கள்,

ஜ்யோதிஷ்டோமத்தால் ஸ்வர்க்கமுண்டாகு மென்றும், சித்ராயாக த்தினால் பஸூக்கள் உண்டாகுமென்றும், ப்ரஹ்ம மேதத்தினால் ப்ரஹ்மத்தை யடையலாமென்றும் விதிக்கிற வாக்யங்களை நாம் ஸந்தேஹ மில்லாமல் ப்ரமாணங்களாய் நம்பினாலொழிய இந்த வாக்யங்களில் விதிக்கப்பட்ட கார்யங்களை நாம் அதுஷ்டிப்பதில் ப்ரயோஜநமில்லை. அப்படியே நம்பி அந்தந்தக் காரியங்களை நாம் அதுஷ்டிக்கவேண்டுமென்றே அவைகள் ஸம்பந்தமான சார்யகலாபங்களை மஹர்ஷிகள் கல்பஸூத்ரங்களில் போதித்திருக்கிறார்கள்: இப்படி கர்மபோதகமான விதிவாக்யங்கள் முக்கியபாகமானாலும், மந்திரங்களென்றும், அர்த்தவாதங்களென்றும், நாமதேயங்களென்றும் சொல்லப்படும் வேறு மூன்று பாகங்களும் வேதத்துக்கு உள்ளன. இவைகளின் ப்ரயோஜநம் விதிகளின் அர்த்தத்தை அதுஷ்டிப்பதில் உபகாரத்தை உண்டாக்குவதுதான். மந்த்ரங்களினால் தேவதைகளின் ஸ்வரூபாதிகளை அறிந்து, அர்த்தவாதங்களினால் பலங்களில் ருசி பிறந்து, அந்தந்த நாமதேயங்களோடு விதிக்கப்பட்ட அந்தந்த யாகங்களை அந்தந்தக் கர்த்தவ்யதைகளுடன் நாம் அதுஷ்டிக்க வேண்டியதென்பது ஸாஸ்த்ரங்களின் முடிவு.

இப்படி ஸ்வ தர்மங்களையும் வேதமே ப்ரதிபாதிப்பதானால் ஸ்ம்ருதி புராணங்களின் ப்ரயோஜந மென்னவென்றும், சில பெரியவர்களின் ஆசாரங்களை ப்ரமாணமாகக் கொள்வது சரியாவென்றும் ஸந்தேஹங்கள் உண்டாகலாம். இந்த ஸந்தேஹங்களை மஹர்ஷிகள் பூர்வ மீமாம்ஸையில் பரிஹரித்திருக்கிறார்கள். ஸ்ம்ருதி கர்த்தாக்கள், அநேக வேதவாக்யங்களை ப்ரத்யக்ஷமாக அறிந்து அவைகளின் அர்த்தங்களை ஸ்ம்ருதி ரூபமாகச் செய்திருக்கிறார்கள். அவைகளின் மூலஸ்ம்ருதிகள் நமக்கு இப்போது கிடைக்காவிடினும் அந்த ஸ்ம்ருதி வாக்யங்களுக்கு இணங்க வேதவாக்யங்க ளிருந்தனவென்று நாம் அதுமானம் செய்கிறோம். ப்ரத்யக்ஷமான ஸ்ம்ருதிக்கு விருத்தமாய் ஸ்ம்ருதிவாக்ய மிருக்குமானால் அந்த வாக்யம் ப்ரமாணமல்லவே என்று “விரொயெக்ஷநவெக்ஷ்யஸ்யுாஸு ஸுவதிஹுநஃ” (I. 3. 3.) என்னும் ஸூத்ரத்தில் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அப்படியே ஸ்ம்ருதியில் காணப்பட்டு வேதத்திற் காணப்படாத விதி சில லோபாதி காரணத்

தால் ரிஷிகளால் ஸ்ம்ருதியிற் சேர்க்கப்பட்டதென்று வ்யக்தமா
 னால், அந்த ஸ்ம்ருதி ப்ரமாணம் அல்லவென்று ‘‘ஹைகூடஸூ-
 தாஜு’’ (1. 3. 4.) என்னும் ஸூத்ரத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்
 கிறது. ஓர் யாகத்தில் ‘‘ஹைகூடஸூ-ஹைகூட’’ என்கிற ஹோமகா
 லத்தில் யஜ்மாநாதிகளைப் புதிதாகிய ஒரோ வஸ்திரத்தினால் மூடிப்
 பிறகு ஹோமம் செய்யவேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.
 அந்த வஸ்திரத்தை ஹோமகாலத்துக்குப்பிறகு அத்வயு வென்
 கிற முக்கிய ரித்விக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று ஒரு ஸ்ம்
 ருதி ஏற்பட்டது. அந்த ஸ்ம்ருதிக்கு ஸ்ருதிமூலம் இல்லை.
 வஸ்திரத்தை க்ரஹிக்க ஆசையால் அந்த வசநம் ஸ்ம்ருதியில்
 சேர்க்கப்பட்டதென்றும், ஆகையால் அந்த ஸ்ம்ருதி ப்ரமாண
 மல்லவென்றும் மீமாம்ஸையில் மேற்சொன்னவிடத்தில் நிர்ணயி
 க்கப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் ஸ்ருதி ஸ்வதஃ ப்ரமாணமென்றும்,
 ஸ்ருதிக்கு விரோதமில்லாத ஸ்ம்ருதியும் ப்ரமாண மென்றும்,
 ஆனால் ப்ரத்யக்ஷ ஸ்ருதிமூல மில்லாத ஸ்ம்ருதி வாக்யங்கள்
 லோபம் முதலான த்ருஷ்டதோஷ மூலமாயிருந்தால் அவைகள்
 ப்ரமாணமல்ல வென்றும் ஏற்படுகிறது. வேதாந்த விஷயங்களில்
 காபில சாக்யாதி ஸ்ம்ருதிகள் ப்ரமாண மல்லவென்று ‘‘ஸூ-
 தவகாஸூ-ஹைகூடஸூ-ஹைகூடஸூ-தவகாஸூ-ஹைகூடஸூ-
 தவகாஸூ’’ (2. 1. 1.) என்கிற ஸூத்ரத்தில் பகவாந் பாதரா
 யணர் நிர்ணயித்திருக்கிறார். இப்படி ஸ்ருதி ஸ்ம்ருதிகளின் ப்ர
 மாண விபாகம் ஏற்பட்டிருந்தும் ஸ்ருதிவாக்யங்கள் கூடார்த்த
 மாகையாலும் அநேக ஸ்ருதிகள் தக்காலம் லுப்தமா யிருப்பதி
 னாலும் ஸர்வ வைதிக ஸ்மார்த்த விஷயங்களிலும் ஸ்ம்ருதிகளே
 முக்கியமான ஆதாரங்களாய்விட்டன. ‘‘ஐதீஹாஸ வ-ஹாணா
 ஹூ-ஹைகூடஸூ-ஹைகூடஸூ-ஹைகூடஸூ’’ என்கிறபடி வேதார்த்தத்தை
 இதிஹாஸ புராணங்கள் விவரிக்கின்றனவே யொழிய ஸ்வதந்த்ர
 மாய் ஒரு அர்த்தத்தையும் சொல்லவில்லை; ஆகிலும், வேதார்த்
 தங்களிலும் ஸ்ம்ருத்யார்த்தங்களிலும் ஸம்ஸயம் ஏற்படுங் காலங்
 களில் அவைகளின் அர்த்தங்கள் இதிஹாஸ புராணங்களால் நிர்
 ணயிக்க வேண்டும் என்பது ஸாஸ்த்ரமர்யாதை. வஸ்துகதியில்
 புராணங்கள் பலவாகவும் புரஸ்பரவிருத்தங்களாகவும் இருப்பதால்,

அவைகளைக்கொண்டு ஸ்ருதி ஸ்ம்ருதிகளின் அர்த்தங்களைத் தெளிவித்துக் கொள்வ தென்பது பரிஹாஸ்யமாகவே தோன்றுகிறது. இதனால், சிலர் புராணங்கள் ஸாத்விகாதி பேதத்தால் மூன்று வகைப்பட்டனவென்றும், அவைகளில் ஸாத்விகங்களே ஆதரணீயங்களென்றும், மற்றவைகள் இவைகளுக்குக் கீழ்ப்பட்ட ப்ரமாணங்களென்றும் சொல்லுகிறார்கள். சிலர், புராணங்களே ப்ரமாணகோடியில் சேர்ந்தவைக ளல்லவென்று எண்ணுகிறார்கள். ஆகிலும், எல்லா ஆசார்யர்களும் புராணங்களை ப்ரமாணங்களாகவே கொண்டு தங்கள் அபிப்ராயங்களுக்கு விருத்தமாகத் தோன்றும் அம்சங்களுக்குத் தாத்த்பர்யம் வெவ்வேறாக வர்ணிக்கிறார்கள். ஸ்ருதிகளுக்குள்ளும் ஸ்ம்ருதிகளுக்குள்ளும் பரஸ்பர விரோதங்கள் தோன்றி அவைகள் ஸாமான்ய விசேஷ ந்யாயத்தினாலாவது வேறு விதத்தினாலாவது பரிஹரிக்க முடியாமற் போனால் அவைகளில் ஏற்படும் விருத்தமான இரண்டு அபிப்ராயங்களும் துல்ய விகல்பங்களென்று [அதாவது - இரண்டும் ப்ரமாணமென்று] மீமாம்ஸகர்கள் நிர்ஸயித்திருக்கிறார்கள். ஒரேவிஷயத்தில் பல ஸ்ம்ருதிகள் ஒருவிதமாயும் சில ஸ்ம்ருதிகள் வேறுவிதமாயும் அபிப்ராயப்பட்டால், அந்தப்பல ஸ்ம்ருதிகளின் அபிப்ராயத்தை 'ஊஞ்ரயஸாஹூராய' த்தால் அதுஸரிக்க வேண்டும் என்று "வ்யபுதிஷ்டிஃபிபூரணா ஸரிவாயெ ஊஞ்ரயஸாஹூராய ஸ்யபிபூரணம்" (12. 2. 22.) என்னும் மீமாம்ஸை ஸூத்ரத்தால் ஏற்படுகிறது. இன்னும் ஸ்ருதி ஸ்ம்ருதிகளில் ஏற்படும் விதிகளின் பலபலங்களைப்பற்றி மீமாம்ஸையில் அநேக வ்யவஸ்தைகள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

இப்படி ஸ்ருதிகளும் ஸ்ம்ருதிகளும் தர்மத்தை நிர்ஸயிக்க மூலப்ரமாணங்களாகிலும், அவைகள் பலவிடங்களில் தத்வநிர்ணயத்துக்கு லளிதமாய் ஒத்துவாராமல் பலவாறு ஸந்தேஹத்துக்கே ஹேதுவாகின்றன. இந்த ஸ்திதியில் ஸிஷ்டாசாரம் என்பதையும் தம் மநஸ்ஸின் ப்ரியம் என்பதையும் மஹர்ஷிகளே அதுகூலமான ப்ரமாணங்களாகக் குறித்திருக்கிறார்கள்; எப்படி யென்றால் :-

உதாஹரணம் :- "வெஹாஸ்வீஹொ யதிஃபிபூரணம் ஸூத்ரீஸீஹெ உ ததிஃபாஹூராயஸூவ ஸாஹூநாஸித்யநஸூஹிஹொவ உ" || [2, 6]

இங்கு 'ஸீலம்' என்பதை ராகத்வேஷங்களில்லாமை யென்று சிலரும், ப்ரஹ்மண்யதை தேவபக்தி முதலான பதின்மூன்று விதமான நன்னடத்தை யென்று சிலரும் விவரித்திருக்கிறார்கள். இவைகள் மநஸ்வலின் குணங்க ளாகையால் வேதமறிந்தவர்களாற் செய்யப்பட்ட ஸ்ம்ருதிகளும் அவைகளிற் சொல்லப்பட்ட நற் குணங்களுமே தர்மத்துக்குக் காரணங்கள். மேலும், ஸாதுக்களின் ஆசாரம் என்கிற செய்கைகளும் ஆத்மதுஷ்டியும் ப்ரமாணங்க ளாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. இதில் ஆத்ம துஷ்டியாவது:— விகல்பமான விஷயங்களில் எது மநஸ்ஸுக்கு ப்ரீதியைக்கொ டிக்கிறதோ அது தர்மத்துக்கு ஒத்திருக்கும் என்பதுதான். இவை களையே மேல் “வெஹி ஸ்யதீஹி ஸஹாஹாரஹி ஸ்யஸ்ய ஹ ப்ரயதீத்யு நஹி” [2, 12] என்று மதுஸ்ம்ருதி சொல்லுகிறது. இதனால் வேத மும், அதற்கு விரோதமில்லாத ஸ்ம்ருதியும், அவைகளுக்கு விரோதமில்லாத ஸதாசாரமும், அவைகளுக்கெல்லாம் விரோத மில்லாத ஆத்ம துஷ்டியுமே தர்மத்துக்கு ப்ரமாணங்களென்று நன்றாய் விளங்குகிறது. ஸ்ருதிக்கு விரோதமான ஸ்ம்ருதியும், அவைகளுக்கு விரோதமான ஆத்ம துஷ்டியும் எப்படிப் பிரமா ணங்களல்லவோ அப்படி ஸ்ருதி ஸ்ம்ருதிகளுக்கு விரோதமான ஆசாரமும் ப்ரமாணமாகாது. எந்த விஷயங்களில் ஸ்ருதி ஸ்ம்ருதி களில்லையோ அங்கு ஸிஷ்டர்தர்மோபதேஸமே ப்ரமாணமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

“சுநாஜீரதெஷு யஜெஷு கயம் ஸ்யாஜீதி வெச ஹவெச |
யம் ஸிஷ்டா ஸ்யாஹணா ஸ்யுயம் ஸ யஜெஷு ஸ்யாஜெஸக்சிதஹி”
[3 நஹி, 12, 108].

ஸிஷ்டர்களின் லக்ஷணமும் அடுத்த ஸ்லோகத்திற் சொல் லப்பட்டிருக்கிறது:—

“யஜெஷுணாயிமதொ ஹெஸு வெஹி ஸ வபிஸஹஹிணஹி |
தெ ஸிஷ்டா ஸ்யாஹணா ஜெயாஹி ஸ்யுதிப்யத்யுஷ்டெஹதவஹி ||
[3 நஹி, 12, 109].

இதவரையிலும் நாம் ஸாஸ்த்ரங்களைப் ப்ரமாணங்களாக நம் பினவர்களுக்கு ஸ்ருதி ஸ்ம்ருதிகளின் ஆசாரங்கள் எவ்வளவு தூரம் ப்ரமாண மென்றும், எந்தக்காரணத்தினால் ப்ரமாணமென்றும் விசாரித்தோம். இந்தக் காலத்திலே அநேகர் ஸாஸ்த்ரங்களில் விஸ்வாஸம் குறைந்து அவைகளைப்பற்றி வந்திருக்கும் அநுஷ்டாநங்களில் அத்ருப்தர்களாய் அந்த ஸாஸ்த்ரங்களுக்கு விருத்தமான யுக்திகளைச் சொல்லுகிறார்கள். வேறு சிலர், முன்சொன்னவர்களோடு ஸாத்ய விஷயங்களில் ஸமாநாபிப்ராயர்களாக இருந்தும், தங்கள் நிர்ணயங்களை ஸாஸ்த்ரங்களிலேயே அப்புபகதங்களாய் எண்ணுகிறார்கள். மற்றும் சிலர், நமது ஸாஸ்த்ரங்களில் ப்ராசிநமாக எண்ணப்படும் வேதங்களிலும் சில ஸ்ம்ருதிகளிலும் ந்யாயமான விதிகள் ஏற்பட்டிருப்பதாகவும், பிந்தி அநுஷ்டாநங்கள் அநுசிதங்களாய்ப் போய் அதற்கு அநுகுணமாக ஸ்ம்ருதிகளிலும் வாக்யங்கள் ஏற்பட்டு விட்டன வென்றும், அப்படி நவீநங்களான வாக்யங்கள் ப்ரமாணமல்ல வென்றும் நிர்வஹிக்கிறார்கள். இதற்கு நிதர்ஸநம் ஸ-லபமாய்க் கூறலாம். சென்ற பஞ்சுனிமாஸக் கடைசியில் நடந்த காஞ்சிபுரம் பரிஷத்தில் ஸமுத்ரயாநம், ப்ரௌடா விவாஹம் முதலான பலவிஷயங்கள் விசாரிக்கப்பட்டன. முதல்நாள் பரிஷத்திலும், பிந்தி ஸங்குசிதமாகச் சில பேர்களை மாத்திரம் சேர்த்து நடந்த பரிஷத்திலும் ப்ராயேண ஸாஸ்த்ர நிர்ணயம் செய்யவே எல்லாரும் ப்ரயத்நப் பட்டார்கள். ஆனால், ஸாஸ்த்ர பரிசயமில்லாத அநேக லௌகிகர்கள் இந்த விஷயங்களை ஸாஸ்த்ரத்தினாலேயே நிர்ந்தாரணம் பண்ணுவது அஸாத்தியமென்றும், தக்காலத்து ரீதிகளுக்கு அநுகுணமாக ஸாஸ்த்ரங்களை நயப்பிப்பதோ அல்லது அவைகளை நிராகரித்து வேறு உசிதமான நிர்ணயங்கள் செய்வதோ இப்படி இரண்டிலொன்றுதான் செய்யவேண்டுமென்றும் அபிப்ராயப்படுவதாகத் தெரிகிறது. சும்பகோணத்தில் நடந்த 'ஸோஷல் கான்பரன்ஸ்' என்னும் ஆசார வ்யவஸ்தைக்காக ஏற்பட்ட ஸதஸ்விலும் முக்கியர்களான சிலர் ஸாஸ்த்ரத்தை அநுஸரித்தே நிர்ணயம் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லியும், ப்ராயிகமாய் எல்லாரும் ஸாஸ்த்ராதிலங்கநம் ஏற்பட்டாலும் அவஸ்யமான ஆசாரபேதங்களை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டுமென்றே அபிப்ராயப்பட்டு நிர்ந்தாரணங்கள் செய்தார்கள். இந்த அபிப்ராய பேதத்தையும்

அதன் காரணங்களையும் நாம் தீர்க்கமாய் விசாரித்துக் கவனிக்க வேணும். இந்த அபிப்ராயபேதமே வாஸ்தவத்தில் காஞ்சிபுரம் பரிஷத்திலும் விவாதத்தை உண்டாக்கிற்றென்பது நமக்கு நிச்சயம். இந்த ஸதஸ்வில் ப்ரவ்ருத்தித்த லௌகிகர்களுக்கு ப்ராயேண நம்முடைய ஆசாரங்களில் அநேகம் மாறவேண்டுமென்றும், அப்படி மாற ஸாஸ்த்ரங்கள் இடங்கொடுக்குமானால் அதுதான் பெரிய பல மென்றும் அபிப்ராயம். விகடித்த பண்டிதர்களோ ஸாஸ்த்ரங்கள் புதிதான அநுஷ்டாங்கங்களுக்கு இடங்கொடுக்க மாட்டாவென்றும், அப்படி இடங்கொடுப்பதாய்ச் சொன்னாலொழியத் தங்கள் அபிப்ராயங்கள் ஸதஸ்வின் ப்ரவர்த்தகர்களுக்கு த்ருப்திகரமா யிராவென்றும், அப்படிச் சொல்வதைக்காட்டிலும் விலகி யிருப்பது தர்மமென்றும் நினைத்தார்கள். ப்ரவர்த்தகர்கள் முதல்பரிஷத்தைக் கலைத்தது இரண்டு காரணங்களால் லென்று தெரிகிறது; முதலாவது வாக்யார்த்த ரீதியாய் ஸதஸ் நடந்தால், காலவிளம்பமாகும் என்றும், இரண்டாவது ப்ரௌடர்களான இரண்டொருத்தர் மாத்திரம் வாக்யார்த்தங்கள் சொல்லிவந்தால் எல்லாருடைய அபிப்ராயங்களும் ப்ரத்த்யேகமாய் அறிய முடியாதென்றும் ஆக இவை இரண்டும் தான். இவைகளை வாஸ்தவமான காரணங்களாகவே எண்ணவேணும். ஆகிலும், பரிஷத்தின் உத்தேசம் ஸாஸ்த்ர நிர்ணயம்தானே; அதற்கு ஸாஸ்த்ரஜ்ஞர்களும் அவர்களில் ப்ரௌடர்களும் அவசியம் வேண்டுமே யொழிய எப்படியாவது பண்டிதத்வ ஸாமான்யம் உள்ள பலபேர்களைக்கொண்டு செய்யும் நிர்ணயங்கள் என்ன த்ருப்தியைக் கொடுக்கும்? ஏறக்குறைய 150 பண்டிதர்கள் சேர்ந்ததாக நாம் கேள்விப்படுகிறோம். இவர்களில் 61 பண்டிதர்களே புதுப் பரிஷத்தில் வந்ததாகவும், அவர்களில் 50 பேர்கள்தான் எந்த விஷயத்திலும் அபிப்ராயம் கொடுத்ததாகவும், அபிப்ராயங்களை விவேகித்தக் கணக்கிட்டிருக்கும் கார்யதர்சி ம-ா-ா-ஸ்ரீ ஸ்வாமிநாதய்யர் அவர்கள் பத்ரிகையால் தெரியவருகிறது. இந்த நிர்ணயங்கள் சரியா? அல்லவா? என்று நாம் இப்போது விசாரிக்கவில்லை; நிர்ணயங்கள் ஏற்பட்ட க்ரமங்கள் சரியா? த்ருப்திகரமா யிருந்தனவா? என்று மாத்திரம் விசாரிப்போம். நிர்ணயிக்கவேண்டிய விஷயங்கள், அநேகமாய் ஸம்ருதிகளிலும் மீமாம்ஸையிலும் தேறின வித்வான்களை அபேக்ஷிக்கின்றன. எப்படி யென்றால்: — (1) ஸமுத்ரயாநம் செய்தவர்களுக்கு

சாஸ்த்ரங்கள் என்ன ப்ராயஸ்சித்தம் விதிக்கின்றன? (2) ப்ராயஸ்சித்தம் ஏற்பட்டுச் செய்கிறவர்கள் தங்கள் கர்மங்களுக்கு மாத்ரம் சுத்தியை அடைகிறார்களா? அல்லது ஹவ்ய கவ்யாதிகளில் அந்யர்களுக்கு உபயோகப்பட்டுப் பாங்க்தேயர்க ளாவார்களா? (3) வைதிக லிங்கங்கள் ஸ்மார்த்தவிதிகளைக் காட்டிலும் ப்ரபலங்களா? அல்லவா? (4) க்ருஹபங்களிற் சொல்லி யிருக்கும் ஸமாவேசமும் விவாஹாங்கமா? கர்ப்பாதாநாங்கமா? (5) ப்ரௌடா விவாஹம் ஆபத்சல்பமாகவாவது சாஸ்த்ர ஸம்மதமா? இவைகள்தான் முக்கியமான விஷயங்கள். இவைகளின் நிர்ணயத்துக்கு அபேக்ஷிதமான சாஸ்த்ரங்களில் ப்ராஹ்மீண்யமுடைய பண்டிதர்கள் சிலபேர்தான் இருக்கக்கூடும். பத்துப் பேரானலும் அந்தப் பண்டிதர்களைத் தேர்ந்து எடுத்து அவர்களை மத்தியஸ்தர்கள்முன்னிலையில் தர்க்கம் செய்யச்சொன்னால் சாஸ்த்ரபரிசய மில்லாதவர்களுக்கும் யுக்தியின் பலாபலம் நன்றாய் விளங்கும். அப்படிச் செய்து அபிப்ராய பேதம் ஏற்பட்டால் அப்போது வ்யக்திகளைக் கணநம் செய்து 'ஹ்ருயலாந்ராய' த்தை அவலம் பித்து நிர்ணயிக்கலாம். அப்படிச் செய்யாமல் ப்ரௌடர்களாயும் வ்யபதேஸ்பர்களாயும் உள்ள பண்டிதர்களில் சிலரைச் சேர்க்காமலும், சிலரைச் சேர்த்தும், அவர்களுடன் ஸாமாந்யராயிருக்கும் சில பெயரை அவர்களுக்கு ஸிஷ்யர்களோ பவ்யர்களோ அல்லது வேறுவிதமாக அதுகதர்களோ என்கிற ஒருவிதமான ஸம்பந்தத்தையும் விசாரியாமல் சேர்த்தும் வ்யக்தி கணநம் செய்தால், அதனால் ஏற்படும் நிர்ந்தாரணங்கள் எப்படி சாஸ்த்ரீய நிர்ந்தாரணங்களாகும்? நிர்ணயங்களில், 49 - பேர்களில் 19 - பேர்கள் வைதிக லிங்கங்கள் பலீயஸ்ஸுகளென்றும், 11 - பேர்கள் ஸமபலமென்றும், 9 - பேர்கள் அபிப்ராயம் கொடுக்காதவர்களாகவும் ஏற்பட்டதாம். இதனால், இந்தப் புதுப் பரிஷத்தின் நிர்ணயம் இப்படிப்பட்டதென்று நாம் எப்படிச் சொல்லக் கூடும்? 19 - பேர்களே வைதிக லிங்கத்தை ப்ரபலமாக எண்ணி 30 - பேர்கள் அப்படிப்பட்ட அபிப்ராயத்தில் சேராததால், லௌகிக ஸபைகளின் ரீதியாகப் பார்த்தாலும் இந்தக் கக்ஷி ஒப்புக் கொள்ளப்படவில்லையென்று ஏற்படுகிறது. ஸமாவேசம் விஷயத்தில் 25 - பேர்கள் விவாஹாங்கமென்று சொல்லி, மற்றையோர்கள் அதற்கு அதுகூல மில்லாததால், இந்தவிஷயத்தில் நிர்ந்தாரணமும் த்ருப்தியூ

கத் தோன்றவில்லை. மறுபடியும், எப்போதாவது ப்ரௌடா விவாஹம் ஸாஸ்த்ர ஸம்மதமாகுமா? என்னும் விஷயத்தில் அபிப்ராய பேதங்கள் ஏற்பட்டன. 49 - பேர்களில், 8 - பேர்கள் 'ஒருகாலும் ஸாஸ்த்ர ஸம்மதமில்லை' என்றும், 2 - பேர் 'முன்பு ஸாஸ்த்ர ஸம்மதமாயிருந்தாலும் ஸிஷ்டாசாரம் விரோதமான தால் கூடாது' என்றும், பின்னும் 8 - பேர்கள் 'அப்படிப்பட்ட விவாஹங்களே ஸாஸ்த்ர ஸம்மதங்கள்' என்றும், 31 - பேர்கள் 'கௌண கல்பமாகவாவது ஆபத்கல்பமாகவாவது ஸாஸ்த்ரங்கள் ப்ரௌடா விவாஹத்துக்கு ஸம்மதிக்கின்றன' என்றும் அபிப்ராயப்பட்டதாய்த் தெரிகிறது. இந்த நிர்ணயத்தால் என்ன ஏற்படுகிறது? 31 - பண்டிதர்கள் அபிப்ராயத்தில் 'கௌண கல்பமாப் ப்ரௌடா விவாஹத்துக்கு ஸாஸ்த்ரத்தில் அவலம்பமிருக்கும்' என்று எண்ணினதாயிற்று. இதில் சிலர் ஆபத்கல்பமென்றும் விசேஷித்திருக்கிறார்கள். இந்த நிர்ணயத்தைப்பற்றி எழுதும் கார்யதர்சிகள், "ப்ராஹ்மண கர்யகைகளுக்கு ப்ரௌடையான பிறகு விவாஹம்செய்வது ஸாஸ்த்ர ஸம்மதமென்று புதுப்பரிஷத்தில் வந்திருந்த ப்ரவலித்த வித்வார்களில் ப்ராயிகமாய் எல்லாரும் (most) ஒப்புக்கொண்டார்கள்" என்று எழுதினது நமக்கு அதிவசநமாயும் அயுத்தமாகவுமே தோன்றுகின்றது. 100 - க்கு மேல் சேர்ந்த பண்டிதர்களில் 49 - பேர்கள் தங்கி யிருந்து அதில் 31 - பேர்கள் கௌண கல்பமாய் அங்கீகரித்ததைப் பஹு ஸாஸ்த்ரஜ்ஞ ஸம்மதமாய் வர்ணிப்பது சரியல்ல. மேலும், "ஹ்ருஷிக்ஷுஷு யொநநுக்ஷெந வதக்தெ | ந ஸாஹ்ராயிகு கஸு) ஓஓஓதெ வக்தக்தெ மஹ ||" [3நஓ, 11, 30] என்றும், "சூவதக்தெந யொ யஓஓ கஹுதெ டநாவலி ஶிஜஓ | ஸநா ஹ்ராதீ மஹ கஸு) வரக்தெக்ஷிவாரிதம் ||" [3நஓ, 11, 28] என்றும் இருக்கிற வசநங்களைப் பார்க்கிற பக்ஷத்தில் இந்தப்படி அநஷ்டிக்க அதிசாரிகளும் ஸ்வல்பமாய் ஏற்படுவார்கள். இங்கு ப்ரதமகல்பம் என்பது, ருதுவாவதற்கு முன் அல்லது 8-முதல் 12-வயஸ்வரையில் விவாஹம் செய்வது என்பதுதான். பிறகு செய்வது

கொண்கல்பம் அல்லது ஆபக்கல்பமாகையால், அப்படிப்பட்ட விவாஹமே ஸ்லாக்யமென்று விளம்பிக்கிறவர்கள் ஆபத்தை அடைந்தவர்களா? என்றும் ஆலோசிக்கவேண்டும். மேலும், பண்டிதர்களுக்கு ஜ்ஞாநத்தையும் அதுஷ்டாநத்தையும் தவிர வேறொரு யோக்யதை வேண்டுமென்று கார்யதர்சியவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அதாவது - பண்டிதர்கள் ஆகுநிகரீதிகளை அநுஸரித்துத் தக்காலத்துக்கு வேண்டிய மாறுதல்களில் ருசியுள்ளவராயிருக்க வேண்டுமென்றும், அப்படிப்பட்டவர்கள் இப்பொழுது ஸம்ஸ்க்ருத பாடஸாலைகளிலும் இங்கிலிஷ் ஸ்கூல்களிலும் இருக்கிறார்களென்றும், அவர்களுக்கு இங்கிலிஷ்படித்தவர்கள் ஸம்ஸர்க்கத்தாலும் விசேஷமான புஸ்தகாலயங்களின் ஸாமீப்யத்தாலுண்டான அதிசயத்தாலும் கேவலம் புராணம் என்கிறதால் உண்டாகும் அபிமானம் நிரம்பவும் சித்திலமாய்ப் போகிற தென்றும், அப்படிப்பட்டவர்களின் அபிப்ராயமே தூதந ஆசாரப்ரியர்களுக்கு அவஸ்யம் என்றும் எழுதி யிருக்கிறார்கள். இவை யெல்லாம் வாஸ்தவமாயிருக்கலாம். இப்படிப்பட்ட ஸம்ஸர்க்கங்கள் சாஸ்த்ர ப்ராமாண்யத்தில் ஸைதீல்யத்தை உண்டு பண்ணுமானால் அவர்களுடைய நிஸ்சயம் சாஸ்த்ர விஷயங்களில் என்ன ப்ரயோஜநம்? இந்தப் புதுப்பரிஷத்தில் அப்படிப்பட்ட பண்டிதர்களே விசேஷித்து இருந்ததாகவும் தெரிகிறது. ஆகையால், அவர்கள் நிர்ணயங்களை அநுகூலமென்று கார்யதர்சியவர்கள் எவ்வளவு அபிநந்தித்தாலும் அவர்களபிநந்தநத்தை ஸூத்த்பண்டிதர்களும் அவர்கள் நிர்ணயங்களை அபேக்ஷிக்கும் சாஸ்த்ர வஸ்யர்களும் அநுவர்த்திப்பது ஸாத்யமில்லை. ப்ராமாணிகர்களான ப்ராசீந பண்டிதர்களின் நிஸ்சயம்தான் ஜநங்களுக்கு விஸ்வாஸத்தைக் கொடுக்கும். அப்படிப்பட்ட நிர்ணயங்கள் இந்தப்பரிஷத்தில் ஏற்படாதது வருத்தமாகவே இருக்கிறது.

டி. ராஜகோபாலாசாரியர்.

ஸ்ரீ:

ரு து ம தீ வி வ ஹ ம்.

அதீர்ம பரம்பரைகளுக்கு நிதாநமான இந்தக் கலியுகத்தில் வைதிக மத ப்ரவிஷ்டர்களான ஆர்யர்களும் அதீர்ம ப்ரவர்த்தநம் செய்வதை நினைக்க ஆஸ்திகர்களுக்கு நிரம்பவும் ஸந்தாபம் உண்டாகின்றது. கொஞ்சக் காலமாய் நமது ஆர்யர்களில் சிலர், நமது பூர்வர்களான ஸிஷ்டர்களால் ஒரு காலத்திலும் அநுஷ்டிக் கப்படாமலும் ஸாஸ்த்ரங்களில் பஹு ப்ரகாரமாக நிந்திக்கப் பட்டு மிருக்கிற ருதுமதீ விவாஹத்தை ப்ராஹ்மணர்கள் செய்ய வேணுமென்றும், அப்படிச் செய்வது ஸாஸ்த்ரீயமென்றும் நிஸ்சயித்திருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறோம். “ நஹி ஜாமவஹம் ஹம், வஸெகஸ்யோவிதஹம் ஹம் ” என்கிறபடி இதை நாம் கவனித்து ப்ரயோஜனம் உண்டாகாது என்பது நிஸ்சயமாக இருந்தாலும், வைதிகரென்று வேஷம்பூண்டு அஸாஸ்த்ரீயமான மார்க்கத்தைப் போதிக்கும் இவர்களுடைய வார்த்தையைத் தர்மயமென்று ப்ரமித்து அதன்படி அநுஷ்டித்து மிதஜ்ஞர்கள் நாரகிகர்களா வார்களே! என்கிற அநுதாபம் சிலவிஷயங்களை ப்ரகாரம் செய்யும் படி ஏவுகிறபடியினால், அவைகளைப்பற்றிக் கொஞ்சம் எழுதத் துணிகின்றேன்.

ருதுமதீ விவாஹத்தைச் செய்ய விதிக்குமவர்கள் வைதிகர்களா? அல்லவா? வைதிகர்களாக இல்லாவிட்டால், நிரங்குஸர்களாக ப்ரவ்ருத்திக்கு மவர் விஷயத்தில் நாம் சொல்லக்கூடியது ஒன்றுமில்லை. தவிரவும், அவர்கள் கொள்கைப்படி தங்கள் தீங்கள் இஷ்டப்படி ஸர்வகார்யத்தையும் அவர்கள் செய்யவேண்டுகையாலும், ஒவ்வொருவருக்கும் புத்தீ விலக்ஷணமாகையாலும் இந்த

மாதிரியான விவாஹத்தைச் செய்பவேனுமென்று பிறருக்கு அவர்கள் உபதேசரிப்பது வ்யர்த்தமாகும். அவர்கள் வைதிகர்கள் தான் என்று சொல்லும் பக்ஷத்தில், அநேக விரோதங்கள் ஜநிக்கின்றன. வேதம், அதை மூலமாகவுடைய ஸ்ம்ருதிகள் இவைகளை ப்ரமாணமாக ஒப்புக்கொள்ளும் இவர்களுக்கு அநுகூலமான பாகம் அவற்றுள்ளே கொஞ்சமேனும் காணப்படவில்லை. ப்ரத்யுத அநேக வாக்யங்கள் அவர்களுக்கு விருத்தங்களாகவே தென்படுகின்றன; வேதங்களில் ஸ்புடமாயும், வேதங்களின் அர்த்தத்தை விளக்கும் வஸிஷ்ட, நாரத, யம, ஆப்ரவலாயந, ஸம்வர்த்த, அங்கிரஸ, ஸாதாதப, ப்ருஹஸ்பதி, யாஜ்ஞவல்க்ய, பராஸரர் முதலிய மஹர்ஷிகளுடைய ஸ்ம்ருதிகளில் ஸ்புடதரமாயும் ருதுமதி விவாஹம் ப்ராஹ்மணனுக்கு நிஷேதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஷை ஸ்ம்ருதிகளை ஒப்புக்கொள்ளாவிட்டால், ஸர்வதர்மாதாரமான ஸந்த்யாவந்தரமும், ஆபஸ்தம்ப போதாயந ஆஸ்வலாயநாதி தத்தத் ஸூத்ர பேதாநுகுணமான விவக்ஷண தர்மானுஷ்டாரங்களும், இந்த ஸமயம் ராஜா முதலான எல்லாராலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ள ராஜ்யநீதிகளும் இப்போது அநுஷ்டிக்கப்பட்டுவரும் ஆநுபூர்வீ விஸேஷ விஸிஷ்டமாய் வேதத்தில் காணப்படாமையால் அவைகளையும் அடியோடு த்யஜிக்கும்படி ப்ரஸங்கிக்குமே! மநு முதலிய ஸ்ம்ருதிகளில் 'மஹர்ஷிகள் வேதார்த்தத்தை ஸாக்ஷாத்கரித்து, அதன் வ்யாக்யராமாய் ஸ்ம்ருதிகளை எழுதினார்கள்' என்று இருக்கிறதே! ஷை நிஷேதம் யுகாந்தர விஷயமென்று சொல்வதற்கும் ஸாத்த்யமில்லை. "கௌ வாராஸர ஷுபூகிஃ" என்கிறபடி கலியுகத்தில் ப்ரமாணமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கும் பராஸர ஸ்ம்ருதியிலும் இந்த நிஷேதத்தைக் காண்கிறோம். ஆகையால், ஸர்வ விதத்திலும் ஸாதிக ஹேதுவில்லாமலும் அநேக தோஷங்களால் துஷ்டங்களாயும் இருக்கும் இந்த வைதிகர்களின் நிர்ணயம் எப்படி அங்கீகரிக்கத் தகுந்தது? என்று தெரியவில்லை.

ஷை ஸ்ம்ருதி வாக்யங்களில் சிலவற்றை ஸங்க்ரஹமாய் இவ்விடத்தில் எழுதுகிறோம்:

வேதாந்த தீபிகை.

(1) “வித-வெழுநி யா கநா ரஜீவஸு த்ருவஸு
 தா | ஸ்ர-குணஹத்யா வித-வஸுஸா: ஸா கநா வுஷணீ
 ஸுதா || தீதா தெவ விதாதெவ ஜெஷஸுதா ததெய
 வய | த்ருவஸு நரகம் யானி த்ருவஸு கநா ரஜீவஸு ||
 உதெஷஸு தா கநா ஸ்ர-ஹஸு தீதெஷஸு |
 ஸஸுஷாஷுஷு ஸுஷாஷுஷு ஸு விஷுஷு வுஷணீவதி: ||”

[அங்கிரஸ்.

(2) “வித-வெழுநி து யா கநா வஸு த்ருவஸு
 தா ரஜீ | ஸ்ர-குணஹத்யா வித-வஸுஸா: கநா ஸா வுஷ
 ணீ ஸுதா || யஸு வவாஹயெசுகநா ஸ்ர-ஹஸு தீதெ
 ஷுஷஸு | ஸஸுஷாஷுஷுஷுஷுஷுஷு விஷுஷு வுஷ
 ணீவதி: || தஸுஷாஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷு
 யதெ | வுஷணீ யஸுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷு
 த: | ஸஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷு ||”

[யம ஸ்ம்ருதி.

(3) “விதம் ஸ்ர-ஷாஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷு
 ஸஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷு
 ரிஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷு
 ஸயாஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷு
 ஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷு
 ஷுஷுஷு ||”

[வஸிஷ்ட ஸ்ம்ருதி.

(4) “தீதா தெவ விதாதெவ ஜெஷஸு ஸுதா த
 தெயவய | த்ருவஸு நரகம் யானி த்ருவஸு கநா ரஜீவஸு ||
 தஸுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷு
 ஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷு ||”

[ஸம்வர்த்தர்.

(5) “ வித-வெஸூநி யா கந்யா ரஜி வஸூத்யஸம்
ஶ்யதா | ஶ்ருணஹத்யா வித-ஶஸ்யாஃ ஶா கந்யா வுஷ
ஶீஸ்யதா || ”

[ஸாதாதபர்.

(6) “ நொவர-ஂய்யாஶ்ரஜீஸ்யமா ”

[போதாயநர்.

(7) “ வித-மெஹெத- யாகந்யா வஸூத்யஸம்ஶ்ய
தா ரஜி | ஶ்ருணஹத்யா வித-ஶஸ்யாஃ கந்யா ஶா வுஷ
ஶீஸ்யதா || யஸாஂ விவாஹயெதந்யாஂ ஶ்ரஶணொ 34
ரொஹிதஃ | ஶஸம்ஶாஶ்யொ ஶ்யொவாஶெய ஶு ஶீஶ்யொ வு
ஷஶீ வதீஃ || ”

[ப்ருஶஸ்பதி.

(8) “ ஶவ்யயஶுஹ ஶரீரஶொசி ஶ்ருணஹத்யாஶ்யதா
வ்யதள || ”

[யாஜ்ஞ வல்க்யர்.

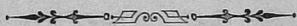
இம்மாதிரியான வாக்கியங்கள் அநேகம் இருக்கின்றன. இவைகளின் அர்த்தத்தை நிஷ்பக்ஷபாதர்கள் ஆலோசிக்கவேணும். ப்ருதியில் ஶோமாதிரி வாஸத்தை ப்ரதிபாதிக்கும் வாக்கியங்கள் பாவியான பலத்தை ஆஸம்ஸிக்கிறவைகளாகையால், அவைகளுக்கு இவ்விடத்தில் அவகாஸமில்லையென்பது, எல்லாராலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டதே. ‘ விங் ’ ‘ ஶோட் ’ ப்ரத்யயங்கள் இருப்பதால், அநேக பல ப்ரார்த்தனைகளைச் சொல்லுகின்றன.

கண்கொடுத்த வணிகம். }
பரீதாபிஸு }
சித்திராமன் 15உ. }

புத்தங்கோட்டகம் ஶ்ரீநிவாஸாசார்யன்.

ஸ்ரீ:

ஜீவாத்மாவின் பகவத்தாஸ்யம்.

“உாலஹு-தாலஹு-வெ-ஹூ-தூ-நஃ வரூ-தூ-நஃ -
 மாந்யூ-அ-க்ஷண-தெஷா-வ-வ-யெ-கோ-க்ஷ-தெயெ-வ-வ”

“ஜீவாத்மாக்களெல்லாம் பரமாத்மாவை விட வேறுபட்ட வஸ்துவென்றும், அவர்கள் பரமாத்மாவுக்கு இயற்கையான தாஸ்யத்தைப் பூண்டவர்களென்றும் நமது ஸித்தாந்தத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது - பரமாத்மா ஸர்வ ஸ்வதந்தரன், ஜீவாத்மாக்கள் அவனுக்குப் பரதந்தரர்கள் என்று தாத் பர்யம். அந்தக் காரணத்தாலேயே விவேகிகள் தங்களைப் பகவத்தாஸர்களென்றே வ்யவஹரிக்கிறார்கள் ; தங்களுக்கு பகவந்ராமத்தை வைத்துக்கொள்வதும், அவனால் தங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் கரண களேபராதிகளுக்கு அவனுடைய சிஹ்ரங்களால் ஸம்ஸ்காராதிகளைச் செய்வதும், இவையெல்லாம் இந்தத் தாஸ்யத்தை வெளிப்படுத்துகின்றன. கர்மாநுபவம் செய்துகொண்டிருக்கும் பத்தீ தஸையில் மாத்திரம் இந்தத் தாஸ்யம் என்பது இல்லை. கர்ம நிவ்ருத்தி ஏற்பட்டு மோக்ஷத்தை யடைந்த பின்பும் நாம் பகவத் தாஸர்களே. ஆகையினால், இந்தத் தாஸத்தன்மையை ஜீவனது ஸ்வரூபத்தைச் சட்டிக்காட்டும் லக்ஷணமென்றும் சொல்லலாம். எவ்விதமான காரணத்தையுங் கொண்டு ஏற்படாமல் ஸ்வதஸ்ஸித்தீமாக இருப்பதால் இந்தத் தாஸ்யம் அப்படிப்பட்ட லக்ஷணமாவதற்கு யாதொரு ஹாகியுமில்லை.

அநாதி காலமாக ஸம்ஸரித்து வரும் நாம், இந்தத் தாஸ்ய ஜ்ஞாநத்தை மறந்து நம்மை ஸ்வதந்த்ரர்களென்றே எண்ணி வருகிறோம். நம்மை நியமிக்கும் மற்றொரு சித் வஸ்து ஒன்று உண்டு என்கிற நினைவே நமது மனத்தில் ப்ரவேஸிக்கிறதில்லை. ஸர்வ ஜகத்தையும் படைத்த ஒரு தைவம் உண்டு என்கிற எண்ணம் காதாசிக்கமாக உண்டானாலும், அவன் யாஜீமாந்யம் ஓர் அளவுக்கு உட்பட்டது என்றும், அவனுடைய ஸத்தையால் நமது ஸ்வாதந்த்ரயத்துக்கு யாதொரு பங்கமும் ஏற்பட வேதுவில்லை யென்றும் நாம் நினைத்து அநேக கார்யங்களில் ஸ்வதந்த்ர ப்ரவ்ருத்தியைச் செய்ய யத்தநிக்கிறோம். இது, தவறான ஜ்ஞாநமே. ஸ்ரீ மஹா பாரதத்தில் “யொ஽ந யா ஸஹாஜாதாந ௧௩௮ யா வ்ரகீவஹிதெ - கிஃ தெந நக்யுதம் வாவஃ யொரொணாத்ரா வஹாரிணா” என்று பகவத் தாஸகை இருக்கும் ஜீவனை ஸ்வதந்த்ரகை நினைக்கும் ஆத்மாபஹாரியான திருடன் அநிர்வசநீயமான பெருத்த பாபத்தைச் செய்கிறான் என்று அவனை மஹா பாபிகள் கோஷ்டியிற் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இம்மாதிரியான பாபத்திற்குப் பாத்ரமாகாமல் இந்தத் தாஸ்ய ஜ்ஞாநத்தை நாம் உணர்வதே நமது முக்கியப்ரயத்நமாக இருக்க வேண்டும்.

ஸ்ரீ பராஸர பட்டார்யர், இந்தத் தத்வத்தை “ஊஃ ௦௧௨ ஹஃ ௦௧” என்கிற ஸ்லோகத்தில் நன்றாக வற்புறுத்தியிருக்கிறார். ஜீவனை ஒரு சொத்தாகவும், அந்தச் சொத்தின் ஸ்வாம்யத்தைப் பற்றிப் பரமாத்மாவும் ஜீவாத்மாவும் லோகத்தில் விவாதகாஸ்தமான ஒரு பதார்த்தத்தைக் குறித்து ஜநங்கள் சச்சரவு செய்வதுபோல விவதிக்கிறதாகவும் அதி ரஞ்ஜகமாக உத்ப்ரேக்ஷித்து அந்த ஸ்லோகத்தில் அவர் எழுதியிருக்கிறார். பரமாத்மா அநேக விதமான உபபத்திகளைத் தனது கக்ஷிக்கு ஸாதகமாக எடுத்து உப

பாதநம் செய்தும், ஜீவாத்மாவினது ஆக்ரஹத்தால் அவைக
 ளெல்லாம் நிஷ்பலமாகப் போய்விட்டதைப் பார்த்துக் கடைசியாக
 ஸபதம் செய்தே தமது சொத்தைத் திரும்ப அடையும்படியாக
 நேர்ந்தது என்றும் அவ்விடத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.
 சென்ற வருஷத்திய முதலாவது ஸஞ்சிகையில் “ஜீவாத்ம பா
 மாத்ம ஸம்வாதம்” என்கிற பெயருடன இந்த ஸ்லோகத்தை
 ஸ்ரீ ராஜகோபாலாசாரியர் எடுத்து எழுதி அதன் பதவுரையே
 யும் தமிழில் விஸதமாக விவரித்திருந்தார். இந்த உத்ப்லோகைஷ
 க்குப் பீஜபூதமாக ஸ்ரீ கூரேஸனுடைய திவ்ய ஸூக்திகளில்
 ஒரு ஸ்லோகம் தென்படுகிறது. ஒருகால் ஸ்ரீ பட்டர் “கூம்ஹெஸ
 ஹம் ஹெ” என்கிற ஸ்லோகத்தைத் தாம் அருளிச்செய்யுங் காலத்
 தில் ஸ்ரீ கூரேஸனுடைய இந்த ஸூக்தியை அநுஸந்தானம் செய்
 திருந்தாலும் இருக்கலாம் என்று தோன்றுகிறது ; அந்த ஸ்லோ
 கத்தை இங்கு எடுத்து எழுதுகிறோம்.

“கூஜாஸூஹெ ஹி ஹெ ஹூரஸஹூஹகூம் தஹூராயஹ்
 யஹெ கிய ஹஹூம் ஹூக் - கூம் ஹெஹூஹ ஹகி ஹெஹிஹெஹெ
 ஹ ஹஹூஹ ஹஹூஹ ஹஹூஹெ ஹிஹூஹ”.

ஸ்ரீ வரதராஜ ஸ்தவத்தில், கூரத்தாழ்வானால் ஸ்ரீ வரதராஜ
 னைப் பார்த்து இது அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ‘ஹெ ஹஹூ
 ஹ’ - ஹே வரத ராஜனே! ‘கூஜாஸூஹெ ஹூஹெ ஹெ ஹூரஸ ஹூ
 ஹகூம் ஹி’ - அநந்தமான தோஷங்களுடன் கூடினவனாக நான்
 இருந்த போதிலும், ‘உம்முடைய தாஸன்’ என்னும் தன்மை
 எனக்கு ஸ்வதஸ்ஸித்தமாக இருக்கின்றதன்றோ? ‘கூயஹெஹம்
 ஹூக் தகி ஹூராயஹி ஹஹூஹ கிய’ - இந்த நான் இவ்வளவு
 காலமாக அந்தத் தாஸ்யத்தை அபஹரித்துக்கொண்டு என்னு
 டைய ஸ்வரூப ஜ்ஞானத்திலிருந்து நழுவினேன். [தாஸ்யத்தின்
 அபஹாரமாவது - தாஸ்யமென்பது ஜீவனுடைய ஸ்வரூப நிரூ

(2) 4, 5 - இரண்டு தஸகங்களின் தாத்பர்யமாகத்தான் (மேல் எல்லா தஸகங்களினாலும்) என்று 'சுவி' ஸப்தத்தை ப்ரயோகம் செய்திருக்கிறேன். 'அடுத்ததால்' என்று 4 - வது பத்தின் அர்த்தம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே என்றால், அதில் 'அநித்யம்' என்றும், மேல் 'ப்ராப்யாந்தர மில்லை' என்றும் ஹேது ஹேதுமத் பாவ ஸப்தத்தினால் அதையே விஸதீகரணம் செய்வதுதான் என் தாத்பர்யம். தவிரவும், 'அடுத்ததால்' என்று எழுதினது, 4 - பத்தின் அர்த்தம். '5 - முதல் அந்நயகதித்வ பகவதேக ப்ராப்யத்வங்களையும் சொல்லுகிறார்' என்று சொல்லிவிட்டால்தான் என்ன தோஷம் வரும்? 'பகவதேக ப்ராப்யத்வத்தை ப்ரதிபாதிக்கும் பாசரங்கள் மேலே இல்லை' என்று ஸ்வாமிக்குத் திருவுள்ளமோ? 'ஸ்ரீஸூக்தி இந்த அர்த்தத்திற்கும் உபலக்ஷணம்' என்றாவது, 'மேல் பாசரங்களின் ஸ்வாரஸ்யத்தைக் கொண்டு 'உதொரூவி' என்கிற சுவி ஸப்தத்தை (சூநநு) ...உவாபொரூவி' என்று அந்வயிப்போம்' என்றாவது ஒருவன் சொன்னால் ஸ்ரீஸ்வாமி அதை அங்கீகரிக்கத்தான் வேணும்.

(3) 'முதல் பத்துப் பாசரங்களினால் பரத்வாதிகளை அதுபவித்துவிட்டு' என்று எழுதியிருக்கிறேன்: 'சொல்லிவிட்டு' என்று எழுதவில்லை. தவிரவும், நிரதிஸ்யாநந்தத்வ மஹோதாரத்வ ஸூரிஸேவ்யத்வ அப்ராக்ருத விக்ரஹவத்வம் முதலியவைகள் பரத்வத்துக்கு உபபாதகமாக இருக்கிறபடியினால், அவை 'ஆதி' என்னும் ஸப்தத்தின் அர்த்தமாகலாம். இவை பரத்வ ஸாதகங்களாக இருந்தால் வேறான குணங்களாகக் கூடாதோ? வாஸ்தவமாக 'வராகூபாடி' என்று எழுதின அடியேனுடைய தாத்பர்யம் என்னவென்றால், பரத்வ ப்ரநாநம் என்பதுதான். அதை உபபாதிக்கும் உத்தகுணங்கள் இவ்விடத்தில் அப்ரநாநங்க ளாகையினால் சோத்யாவகாஸமே இல்லை.

சென்ற ஸஞ்சிகையில் ப்ரசுரமானது அடியேன் எழுதினதன் ஸங்க்ரஹ மாகையினால் ந்யூநாதிரேகங்கள் இருக்கலாம். மாத்ருகையை வாங்கிக் கடாக்கித்துத் திருவுள்ளப்படி நியமிக்க ப்ரார்த்திக்கிறேன்.

கண்கொடுத்த வணிதம். } புத்தங்கோட்டகம். ஸ்ரீநிவாஸாசார்யன்.
10-5-12.

(2)

கே வ ல ஆ ச ற ம்.

ஸ்ரீ வேதாந்த தீபிகை பத்ராதிபருக்கு:—

சென்ற ஸஞ்சிகையில் 'ஓர் வைதிகர்' என்று கையொப்பம் செய்திருக்கும் ஒருவர், இக்காலத்தில் நமது வைதிகர்களிடமிருக்கும் ப்ரமான ரஹிதமான சில அநுவட்டாநங்களைப்பற்றி எழுதுவதாக ப்ரதிஜ்ஞை செய்து, முதலில் ஆலயாதிகளில் ப்ரஸாத ஸ்வீகாரஞ் செய்துகொள்வதைப்பற்றி எழுதியிருக்கிறார். பகவந் நிவேதிதமான அந்நம் ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் உத்

தேய்யமாக இருக்கையிலும், இந்தக்காலத்தில் ஆலயாதிகளில் நடக்கிற அக்ரமங்களை உத்தேசித்தும், யதோத்தமாகப் பகவர்நிவேதநமாகாம விருப்பதைக்கொண்டும் அந்தப் ப்ரஸாதத்திற்குத் தோஷம் ஏற்படுகிறது என்பதே அவருடைய கருத்து என்று தெரியவருகிறது. அப்படி எண்ணுவது பிசகு என்று சொல்லக் காரணம் ஒன்றும் தெரியவில்லை. எவ்விதமான அக்ரமம் நடந்தாலும் ஆலயாதிகளில் பாகமானதால் மாத்திரம் அந்த அந்நத்திற்குப் பரிஸுத்தி உண்டாகிறது என்று சொல்வது ஸரியான காரணம் அன்று. பகவர் நிவேதநார்ஹம் ஆகும் பொருட்டு எந்த எந்த விதங்களில் எவ்வளவு பரிஸுத்தமாக இருக்க வேண்டியதோ, அந்த அந்த விதங்களில் அவ்வளவு பரிஸுத்தமாக இருந்தாலொழிய அந்த அந்நத்தைப் பகவான் கடாசூதிப்பர் என்று நினைப்பதற்கு வேதவே இல்லை. பகவான் அங்கீகரிக்காவிட்டால் அதற்குத் தச்சேஷத்வமும் பாவநத்வமும் எப்படி ஸம்பவிக்கும்? கூடாநிவாரணர்த்தம் அதைப் புஜிப்பதில் யாதொரு ஆகேஷமும் இல்லை; அஸுத்தாந்ர போஜநத்தால் உண்டாகும் கெடுதல்கள் மாத்திரம் அதைப் புஜிப்பவனை விடமாட்டா.

இதை உணர்ந்தே அநேக இடங்களில் சில பாப பீடுக்களான ஸாஸ்த்ர ஜ்ஞர்கள் ஆலயாந்ர ஸ்வீகாரத்தை வர்ஜித்திருக்கிறார்கள். ஆனால், அப்படி வர்ஜித்திருப்பவர்கள் மிகவும் ஸ்வல்பமே. பெரும்பாலும் வைதிகஸாமாந்யர்கள் கொஞ்சமேனும் தோஷங்களைக் கவனிக்காமல் ஆலயாந்ரம் என்கிற காரணத்தை மாத்திரம் கவனித்து அதைப் பரிஶ்ரஹிப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். க்ரயத்துக்கு அந்ரம் வாங்கிப் புஜிப்பதை ஸாஸ்த்ரம் கண்டிக்கையிலும், ஆலயங்களில் அப்படிச் செய்வது பாநகமல்லவென்று நமது வைதிகர்கள் ப்ரவ்ருத்திக்க வில்லையா? யாதொரு பாசகளை ஜாதியாலும் சரித்தரத்தாலும் ஹீநனென்றும் அவன்தொட்டுப் புஜிப்பது பிசகு என்றும் வைதிகர்கள் விலக்குகிறார்களோ, அதே பாசகன் ஆலயங்களில் ஏற்பட்டிருக்கும் பஷைத்தில் க்ராஹ்யகைவே ஆகிவிடுகிறான். இதை எப்படி ஸாஸ்த்ரம் ஸம்மதிக்கும்? சில ஆலயங்களில் ஏராளமான அந்ரம் பாகமாகிறபடியால், அந்த அந்நத்தை க்ரமப்படி லித்தம் செய்வது துஸ்ஸாத்யமாகி, அத்யந்ரம் ஜகூப்ஸாவஹமான சில ரீதிகளை அநுஸரித்து அந்ரங்களைக் கலப்புதாகக் கேள்விப்படுகிறோம். இது ந்யாயமாகுமா? இப்படி யெல்லாம் செய்வதை ஏன் நமது வைதிகர்கள் நிவ்ருத்திக்கக் கூடாது? ஆலயங்கள் பஹுவாக இருப்பதாலும், ஸுத்தரான கைக்கர்யபரர்கள் துர்லபராக இருப்பதாலும், இந்தச் சீர்திருத்தம் செய்வது ஸாத்யமன்று என்று சொல்வது ஸரியான ப்ரத்யுத்தரமாகாது. சீர்திருத்தம் செய்வது துஸ்ஸாத்யமானால், ஆலயங்களை நாம் விடவேண்டியே வரும்; ஆலயங்களுக்கும் இந்தக் காலத்து ஹோட்டல்களுக்கும் வாசியில்லை யென்று சொல்வது தந்யமே.

153

ஸ்ரீ:

பிரிவுகளின் அறிக்கை.

மதிராஸ் - சைதாப்பேட்டை பிரிவு.

சென்ற ஏப்ரல் மாஸம் 21உ ஞாயிற்றுக்கிழமை பகல் 4 - 30 மணிக்குத் திருவல்லிக்கேணி ஸ்ரீ அஹோபில மடத்தில் மேற்படி பிரிவின் ஸ்தஸ் ஒன்று சேர்ந்தது. ஸ்ரீ. சேட்லூர் - நரவிஹ்மாசாரியர், திருப்பாவை 5 - வது பாசுரத்தைப்பற்றி உப்யாஸம் செய்தார். மதாபூர்வம் ஆஸ்திகர்களில் அநேகர் எழுந்தருளியிருந்து உப்யாஸத்தால் பெருத்த ப்ரயோஜனத்தை அடைந்தார்கள். இவ்வளவு பரிஸ்ரமப்பட்டு உபகாரம் செய்யும் ஸ்ரீ நரவிஹ்மாசாரியர் ஸ்வாமி விஷயமாக ஸ்தஸ்யர்கள் எல்லாரும் ப்ரத்யுபகார பாவையைச் செய்யவேணு மென்று உத்தேசித்து, தங்கள் தங்கள் ஸக்திக்கு அநுகுணமாக ஸம்மாநத்தைக் கொடுக்க, அந்த ஸம்மாநத்துடன் பிரிவின் சொந்தத் தொகையிலிருந்தும் ஸ்வல்பம் சேர்த்துச் சேர்ந்த தொகையை அந்த ஸ்வாமிக்கு மேற்படி பிரிவின் மானேஜிங் கமிட்டியார் ஸமர்ப்பித்தார்கள். பிறகு ஸ்தஸ் கலைந்தது.

மயிலாப்பூர், }
1-5-12. }

காரியதர்ஸி.
(சென்னை - சைதாப்பேட்டை பிரிவு.)

ஸ்ரீ.

ஸ்ரீ உதே மகூநீ நூவிஹ வரவூஹணை நஃ.

பத்ராதிபரின் குறிப்புகள்.

ப்ராசீந காலங்களில் சிறுவர்கள் உபநயநாநந்தரம் சில காலம் குருகுலவாஸம் செய்கிற தென்றும், ஸ்வதேஸபா ஷாபி வ்ருத்தி. அந்தக் காலத்தில் வேதவேதாங்கங்களைப் படித்து அவைகளில் ப்ராவீண்யத்தை ஸம்பாதித்து வித்யா வ்ரத ஸ்நாதராய்ப் பிறகு கார்ஹஸ்த்யத்தைத் தேடிப் புகுவதென்றும் அநேக நியமங்கள் நடைபெற்று வந்தன. ப்ரஹ்ம கூத்தரிய வைஸ்யரான த்ரைவாணிகர்களுக்கு மாத்திரம் இம்மாதிரியான நியமங்கள் ஏற்பட்டிருந்தாலும், அவர்களில் எல்லாரும் இவைகளை அதுஷ்டித்து வந்தபடியால் வித்யை லோபத்தை அடையாமல் வ்ருத்தி யடைந்தே வந்தது; ஸம்ஸ்க்ருதம் முதலிய பாஷைகளின் ப்ரசாரமும் எவ்வித குறைவையும் அடையவில்லை. பின்பு பல காரணங்களால் அந்த நியமங்களுக்குப் பங்கம் ஏற்படவே வித்யைகளெல்லாம் மாலிந்யத்தை அடைந்து, ஸ்வதேஸ பாஷா பண்டிதர்கள் என்கிற வித்வாந்கள் அநேகமாக லோபத்தை அடைந்தவர்களாய், தேஸத்திற்கே ஓர் பெருத்த குறைவு ஏற்பட்டு விட்டது. ஆனால், தேஸ பாஷையின் ஸாமாந்ய ஜ்ஞாநம் மாத்திரம் அற்றுப் போகாமலிருக்கும்படி சில ஹேதுக்கள் இருந்து வந்தன. அதனால், ஸம்ஸ்க்ருதம் முதலிய சில பாஷைகள் ஸ்வதேஸீயங்களாக இருக்கின்றனவென்றும், அவைகளை அப்யஸிப்பதில் சில பலன்கள் உண்டு என்றும் இத்யாதியான எண்ணம் ஆத்யந்திகமாக மாறவில்லை. இங்க்விஷ் பாஷையை அத்யாபநம் செய்யும் பாடஸூலைகளில் ஸ்வதேஸ பாஷைகளுள் ஒன்றை அப்யஸிப்பது அவஸ்யம் என்கிற நியமம்

ஒன்று இருந்தது. அந்த நியமத்தாலே, பாஷாந்தராப்பாஸத் தையே ப்ரதாநமாக நினைத்து ப்ரவ்ருத்திக்கும் பாலர்களும் இந்தப் பாஷைகளையும் அப்யஸித்து வந்தார்கள். எல்லாருக்கும் ஸம்மகமான ஜ்ஞாநம் ஜீவிக்காவிட்டாலும், சிலருக்காவது ஒரு ருசி பிறந்து, இந்தப் பாஷைகளுக்கு அதனால் கிஞ்சித் ப்ரசாரம் ஸம்பவித்தது என்பது எல்லாருக்கும் தெரிந்த விஷயமே.

இரண்டு மூன்று வருஷகாலமாக இதற்கும் பங்கம் உண்டா கக்கூடிய சில மாறுதல்கள் ஏற்பட்டுவிட்டன. இங்க்விஷ் பாட ஸாலைகளின் ப்ரவர்த்தகர்கள், ஸ்வதேஸு பாஷைகளுள் ஒன்றை அப்யஸிப்பதை ப்ரதாநமாகச் செய்திருந்த நியமத்தை மாற்றி, அப்படி அப்யஸிப்பதை ஐச்சிகமாகச் செய்துவிட்டார்கள். இப்படிச் செய்தது முதல் பாஷாப்ரசாரத்திற்கு ஸம்பவித்திருக்கும் குறைவு இவ்வளவு என்று சொல்லிமுடியாது. 100 - பாலர்கள் பாஷாப்பாஸம் செய்துகொண்டு வந்த விடத்தில் இரண்டு மூன்று பெயர்கூட இப்பொழுது அப்யஸித்து வருவதாகத் தெரிய வில்லை. இதே ரீதியாக இன்னும் கொஞ்ச காலம் நடந்து வரும் பக்ஷத்தில் நமது பாஷைகளுக்கு ஆத்யந்திகமாக லோபம் ஏற்பட்டு விடு மென்பதில் ஆக்ஷேபமே இல்லை. இது மிகவும் ஸோசிக்க வேண்டிய விஷயமே.

இப்பொழுது நாம் கேள்விப்படுவதில், இந்தியா கவர்ன் மெண்டார் அவர்கள் இதன் அநெளசிக்யத்தை உணர்ந்து, ஸ்வ தேஸு பாஷைகளை லோபம் அடையவொட்டாமல் தகுந்த ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேணுமென்றும், அதற்காக உசிதமான தீந வ்யயம் செய்வதில் தங்களுக்கு இஷ்டமென்றும் லோகல் கவர்ன் மெண்டார் அவர்களுக்கு உத்தரவு செய்திருப்பதாகத் தெரியவரு கிறது. லோகல் கவர்ன்மெண்டார் இது விஷயத்தில் என்ன செய்யப்போகிறார்களென்று தெரியவில்லை. எது செய்தாலும் ஸாதகமாகவே இருக்கும். ஸ்வதேஸு பாஷைகளின் அபிவ்ருத்தி யைக் கோருகிறவர்கள் எல்லாருக்கும் இது ஒரு ஸந்தோஷத் தைக் கொடுக்கத்தகுந்த ஸமாசாரம்.

இரண்டு வருஷகாலமாக 'ஸ்ரீ அஹோபிலமட சிஷ்ய ஸபை' என்று நடைபெற்று வரும் ஸிஷ்ய ஸபையைப் பற்றி, ஸ்ரீ மடத்தின் ஏஜண்டாக இருக்கும் ஸ்ரீ. உல. சூப்புஸ்வாமி ஐயங்கார் ஸ்வாமி ஏதோ ஓர் விளம்பர பத்ரிகையை ஸ்ரீ ஸ்வாமியின் நியமனத்தின் பேரில் இப்பொழுது ப்ரகாரம் செய்திருப்பதாகத் தெரிய வருகிறது. அந்த ஸிஷ்ய ஸபை க்ரமப்படி ஏற்படுத்தப்பட்டது என்று என்றும், அந்த ஸபையை ஸ்ரீ ஸ்வாமி அங்கீகரிக்காத தனால் அந்த ஸபையின் தீர்மானங்களும் அந்த ஸபையாராற் செய்யப்படும் மற்றைக் கார்யங்களும் தங்களுக்கு அநாதரணியங்களென்றும் அந்தப் பத்ரிகையிற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எந்த விஷயங்களில் இந்த ஸபைக்கு க்ரமவிரோதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது? என்று விசேஷித்துச் சொல்லாமல் ஸ்தூலமாக 'க்ரமமாக நடக்கவில்லை' என்று மாத்திரம் சொல்லும் இந்தப் பத்ரிகைக்குப் பதில் விஜ்ஞாபநம் செய்துகொள்ள நாம் இப்பொழுது வித்தமாக இல்லை. ஆனாலும், ஸிஷ்யர்களென்று சேஷத்வாநுஸந்தீந புரஸ்ஸரமாக அணுகும் நம்மை ஸ்ரீ ஸ்வாமி நிராகரிப்பது ஸதாசார்யர்களுக்கு லக்ஷணமன்று என்று மாத்திரம் ஒரு விஜ்ஞாபநம் செய்துகொள்ளத் துணிகிறோம்.

“யஸூ^வ க்ர^வதா^வஸஸிவி^வ வுணதி^வ வு^வஸகூ^வ தம்^வ வாய^வ ஸம்^வ வராயா^வ உயயா^வக்ஷி^வஷா^வ - தெநெவ^வ சா^வஉ^வஸ ஜ^வமஸூ^வ உ^வஹாம^வவொ^வவி^வ ய^வகூ^வ ஸ^வசா^வஸூ^வஸ^வம^வதி^வது^வ - வயாரயா^வதி ||”

The VEDANTA DIPIKA.

BUSINESS NOTICE.

1. Subscription.

Subscribers who have not paid their subscriptions yet for the current year are requested to make the payment at their earliest convenience.

2. Advertisements.

Intending advertisers are requested to apply to the Manager, 11, Kesavaperumal Sannidhi Street, Mylapore, Madras, S. The rates are as follows.

One insertion	...	...	...	...	Rs. 5	a page.
Two insertions	...	...	...	...	„ 7½	„
Three „	...	...	...	...	„ 10	„
Six „	...	...	...	...	„ 15	„
Twelve „	...	...	...	...	„ 25	„

ஸ்ரீ:

வேதாந்த தீபிகை ஆபீஸில் கிடைக்கும் புஸ்தகங்கள்.

ரூ. அ. பை.

1. ஸ்ரீ கீதார்த்த ஸங்க்ரஹம்—(ஸ்ரீ. இஞ்சிமேடு-ரங்கநாதா சார்யருடைய தமிழ் வ்யாக்யானத்துடன்) 0 2 0
2. ஸ்ரீ த்ராவிடவேத தாத்பர்யம்—(ஸ்ரீ. எம். கோபால ஸ்வாமி ஐயங்காரால் எழுதப்பட்டுள்ளது) 0 2 0
3. ஸ்ரீ அஹோபிலமடமும், அதன் சரிஷ்யர்களின் கர்த்தவ்யங்களும்:—(ஸ்ரீ. டி. ராஜகோபாலாசார்யரால் செய்யப் பட்ட உபந்யாஸம்) 0 2 0

வேண்டிமவர்கள் சென்னை மயிலாப்பூர் ஸ்ரீ கேஸவப் பெருமாள் ஸந் சிதிவீதி 11 - நெ. க்ருஹத்தில் இருக்கும் ஸ்ரீ வேதாந்த தீபிகை மாணேஜ் ருக்கு எழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

பகவத்கீதை தம்ழ் மொழிபெயர்ப்பு.

இதில் அடங்கியவை.

ராமாநுஜபாஷ்யம், தேசிகன் தாத்பர்ய சந்த்ரிகை, ஆளவந்தார் கீதார்த்த ஸங்க்ரஹ ப்லாகம், தேசிகன் கீதார்த்த ஸங்க்ரஹ ரஷை, தேசிகன் கீதார்த்த ஸங்க்ரஹப் பாட்டு.

இதுவரையிலும் மொழிபெயர்க்கப்படாதவை.

1, 2, 3, 4, 5 ஸஞ்சிகைகள் வெளியாகியிருக்கின்றன.			
ராயல் 8 பாரமுள்ள ஸஞ்சிகை	0	6	0
தபால்கூலி வி. பி. சார்ஜ் உள்பட	0	8	0
வருஷ சந்தா (12 - ஸஞ்சிகை)	4	0	0
தபால்கூலி உள்பட	4	12	0

சிந்தாத்ரிபேட்டை வாத் வம்ப்ரதாய வர்த்தந்,
34 - அக்ரஹாரம்வீதி சிந்தாத்ரிபேட்டை, சென்னை.

வேதாந்ததீபிகை

என்னும்

ஸ்ரீ அகோபில மட சிஷ்ய சபை பத்ரிகை.

(ஸாதாரண ஹ மாசியீ ஏற்படுத்தப்பட்டது.)

பத்ராதிபர்:—எஸ். வாஸுதேவாசாரியர் பி.ஏ. எல்.டி.

கட்டணம் கட்டுதலும், இன்னும் பத்ரிகை விஷயமாக எழுதுதலும் எல்லாம் மயிலாப்பூர், கேசவப்பெருமாள் ஸந்நிவீத்யி லிருக்கும் பத்ரிகை மாணேஜருக்கு அனுப்பவேண்டும்.

வருஷம் 1-க்குக் கட்டணம் ரூபாய் 2.

Printed for the General Secretary, A. M. S. Sabha,
by W. Pushparatha Chetty & Co., K. R. Press, Madras.